

Audycja 265 Temat: "Umarli zostaną ożywieni". 26 Listopad 2023

Witamy serdecznie naszych miłych słuchaczy w audycji „Wczoraj, dziś i na wieki”. Ireneusz Kołacz, Piotr Ambruszkiewicz i Tadeusz Żurek przygotowali na dzisiejszy wieczór biblijny temat **o zmarłych, którzy zostaną ożywieni**. - Pismo Święte informuje nas, że „Bóg nie kocha się w śmierci umierającego”. Ezech. 18:32. – A jednak od zarania ludzkości każdego dnia odbywają się pogrzeby na całym globie ziemskim i odprowadzani są umarli do grobów. Śmierć jest stanem unicestwienia: Spróbujmy to udowodnić na podstawie Słowa Bożego. Pismo Święte wyraźnie uczy, że umarli nie żyją. W Ks. Kaznodziei Salomona 9:5, czytamy: „**Wiedzą bowiem żywi, że muszą umrzeć, lecz umarli nic nie wiedzą**”. Jest jasno powiedziane przez Słowo Boże, że ci, którzy leżą w grobach, obojętnie jak długo, ale jak zapewnia Pismo Święte, są umarłymi i nie dochodzi do nich nic ze świata żywych. W hebrajskim Starym Testamencie słowo użyte na określenie grobu czy stanu śmierci, w którym spoczywają wszyscy umarli, brzmi: „**sheol**”, To słowo użyte jest w Starym Test., 65 razy. Nie jest ono jednak zawsze tłumaczone jako grób, gdyż 30 razy tłumaczone jest jako „**piekło**”, które oznacza miejsce milczenia, niepamięci i skażenia.

Hebrajski wyraz „sheol” odpowiada greckiemu słowu „hades” (tartaros i gehenna), a w Nowym Test., który był pisany w języku greckim, występuje 11 razy, określając go słowem „piekło”, lub „grób”. Zostało to stwierdzone w oparciu o dwa cytaty ze Starego Test., na które powołali się apostołowie: Piotr i Paweł. W Ps. 16:10, czytamy: „*Bo nie zostawisz duszy mojej w grobie ani dopuścisz świętemu twemu oglądać skażenia*”. Również w Ks. Dziejów Ap., 2:27, czytamy: Albowiem nie zostawisz duszy mojej w piekle”. Należy tu zwrócić uwagę, że słowo piekło, nie oznacza miejsca żadnych tortur lub męczarni, lecz jest to biblijne określenie grobu, w którym spoczywają wszyscy umarli ludzie. - Nowy Testament mówi nam, że: „*Mąż imieniem Józef, członek Rady (Sanhedrynu), mąż dobry i sprawiedliwy, z żydowskiego miasta Arymatea, który się nie zgadzał z postanowieniem Rady i z ich postępkami, i oczekiwał Królestwa Bożego; po śmierci Jezusa przyszedł do Piłata i prosił o jego ciało, zdjęwszy je (z krzyża) obwinął w prześcieradło i złożył w grobowcu w skale, gdzie nikt jeszcze nie leżał*”. Łuk., 23:50-53. Zwróćmy uwagę, że grób określony jest w tym cytacie również jako „piekło”, czyli stan, w którym nie ma świadomości i właśnie tam przez trzy dni po swojej śmierci leżał nasz Zbawiciel Jezus Chrystus.

Mąż Boży Ijob w 14:13-15, daje nam piękną lekcję wiary w zmartwychwstanie, mówiąc do Boga: „*Obyś mnie ukrył w krainie umarłych, schował mnie, aż uśmierzy się twój gniew, wyznaczył mi kres, a potem wspomniął na mnie! Gdy człowiek umiera, czy znowu ożyje? Przez wszystkie dni mojej służby będę oczekiwał, aż nadejdzie zmiana. Wtedy będziesz wołał, a ja ci odpowiem*”. - Ukrycie w krainie umarłych sugeruje nam wyraźnie, że to nie miało być na zawsze i jednego dnia Pan Bóg wyprowadzi wszystkich z tej kryjówki i ożywi ponownie a wtedy całe potomstwo Adama obudzi się ze snu śmierci do drugiej szansy życia wiecznego. - **Właśnie „sheol” jest tym miejscem ukrytym**, takie jest jego znaczenie. – W Ks. Ozeasza 13:14, czytamy: „*O, śmierci, gdzie są twoje plagi, o, piekło, gdzie jest twoja zaraza?*”. Te słowa nam sugerują, że „sheol” (piekło, stan śmierci), ma być zniszczone. Dlatego nie może być to miejscem męczarni lub jakimkolwiek stanem świadomości. - Ap. Paweł potwierdza nam, że „Jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć”. 1 Kor. 15:26. - Ten sam apostoł dodaje: „*Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje? A żądłem śmierci jest grzech, a mocą*

grzechu jest zakon; ale Bogu niech będą, dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa". 1 Kor. 15:55-57.

Pismo Święte wyodrębnia dwa rodzaje śmierci: **1. Umarli w Adamie** oraz **2. Umarli w Chrystusie**. – Kiedy Adam zgrzeszył, to wyrok śmierci nie dotyczył tylko jego, lecz również całego jego potomstwa nawet jeszcze nie narodzonego. Wiemy, że wielu ludzi temu zaprzecza, tłumacząc, że Bóg nie mógł potępić całego rodzaju ludzkiego za grzech jednego człowieka; **a jednak wynik tego wyroku widzimy każdego dnia**. Przeciwnicy doktryn Słowa Bożego pomijają skutek prawa dziedziczności, kiedy dzieci cierpią za grzechy swoich rodziców. - Prorok Ezechiel 18:2, mówi, że: „*Ojcowie jedli grona cierpkie, a synów, żeby ścierpły*”. – Właśnie nasz protoplasta Adam, zostawił całemu rodzajowi ludzkiemu w spuściźnie to umierające życie. Dlatego nie bez przyczyny czytamy, że: „*Nie ma sprawiedliwego ani jednego*”. Wszyscy są winni przed Bogiem i wszyscy słusznie zostali potępieni na śmierć. Takie rozumowanie zgadza się ze słowami Ap. Pawła: „*Przeto jako przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak też na wszystkich ludzi śmierć przyszła, ponieważ wszyscy zgrzeszyli*”. (Pamiętajmy, że ludzie zaczęli się rodzić już z grzesznych rodziców, przejmując od nich prawo dziedziczności). - Dalej apostoł mówi; „*A zatem, jak przez upadek jednego człowieka, Adama, przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego (Jezusa Chrystusa) przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi*”. Rzym. 5:12 i 18.

W 1 Kor. 15:22 natomiast, apostoł mówi: „*Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni*”. - Rozsądźmy to drodzy słuchacze; gdyż Pismo Święte bardzo jasno i wyraźnie przedstawia naukę o pierwotnym grzechu popełnionym przez Adama, który spowodował śmierć, ale nasz Ojciec Niebieski w swoim „planie zbawienia wszystkich ludzi”, przygotował Wybawiciela z grzechu i śmierci. **Wszyscy ci, którzy umierają w Adamie, skazani są na śmierć z powodu odziedziczonych grzechu**. Święty Bóg jest sprawiedliwym Sędzią, On nienawidzi grzechu i nie mógłby pozwolić, aby niedoskonała i grzeszna istota po zmartwychwstaniu, uzyskała życie wieczne. W tym również uwidacznia się sprawiedliwość Boga; ale obecnie, „*Bóg daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł*”. Rzym. 5:8. Gdyż Bóg „*tak umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny*”. Ew. Jana 3:16. - Należy więc nam okazywać żywą wiarę, która pokłada nadzieję w Bogu, Który dał swego Jednorodzonego Syna na Zbawiciela ludzkości, a On dobrowolnie przyjął ofertę swojego Ojca. Bóg również dał ludziom swą obietnicę, że będą usprawiedliwieni przez swoją wiarę. Każdy, kto posiada wiarę w Jezusa Chrystusa, przejdzie ze śmierci do życia.

„Jeśli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Syna jego, tym bardziej, będąc pojednani, dostąpimy zbawienia przez życie jego. A nie tylko to, lecz chlubimy się też w Bogu przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, przez którego teraz dostąpiliśmy pojednania.” Rzym. 5:10,11. – Każdy, kto posiada taką wiarę w Jezusa Chrystusa i miłość do Jego braci, przeszedł ze śmierci do żywota, ale kto nie wykazuje miłości, ten pozostaje w śmierci, jak czytamy w 1 Jana 3:14. – To jest ten drugi rodzaj; ożywienie umarłych w Chrystusie. „*Syn człowieczy musiał wiele cierpieć, musiał być odrzucony przez starszych, arcykapłanów oraz uczonych w Piśmie i musiał być zabity, a po trzech dniach*

zmartwychwstać”. - Czytamy następnie, że: „Przywoławszy lud wraz z uczniami swoimi, rzekł im: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swoji naśladuje mnie. Bo kto by chciał duszę swoją zachować, utraci ją, a kto by utracił duszę swoją dla mnie i dla ewangelii, zachowa ją”. Mar. 8:31, 34-35. – Kiedy naśladujemy Chrystusa, wtedy uznani jesteśmy za członków Jego Ciała. Przypomnijmy sobie jak Ap. Paweł przedstawia tę rzecz w 1 Kor. 12:25-31, przypominając nam, że Jezus jest „Głową”, a wyznawcy są Jego „Ciałem”.

Wszyscy, którzy są członkami Ciała Chrystusowego są również współuczestnikami cierpień i śmierci Chrystusa. Ap. Paweł w liście do Rzym. 6:3 mówi: „Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni?”. – Świat w ogólności jest umarłym w Adamie, ale ci, którzy cieszą się wiarą i stawiają ciała swoje ofiarą żywą są umarłymi w Chrystusie. — Jan Objawiciel w 20:6, mówi, że: „**Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat**”. - Zauważmy, że Jan Objawiciel wspomina o 1-szym zmartwychwstaniu dla ludu, który od czasu złożenia OKUPU przez Jednorodzonego Syna Bożego i otrzymania Ducha Świętego, którego Pan Bóg udziela przez ostatnie dwadzieścia stuleci tym, którzy obrali drogę za Jezusem. – Ponieważ apostoł wspomina o 1-szym zmartwychwstaniu, to logicznym jest wnioskować, że musi być również inne zmartwychwstanie. - **Wiemy, że zmartwychwstanie jest największą nadzieją Chrześcijan**. Poszukajmy więc co na ten temat mówi Pismo Święte: W liście do Hebr. 11:35, czytamy: „Kobiety otrzymały z powrotem swoich zmarłych przez wskreszenie; inni zaś zostali zamęczeni na śmierć, nie przyjąwszy uwolnienia, aby dostąpić lepszego zmartwychwstania”. –

Znaleźliśmy więc wzmiankę o następnym procesie wzbudzenia z martwych, która dotyczy Świętych, Bohaterów Wiary, którzy żyli przed Chrystusem, a o których wspomina Ap. Paweł w 11-tym rozdziale listu do Hebrajczyków. „Ci, których świat nie był godny, tułali się po pustyniach i górach, po jaskiniach i rozpadlinach ziemi. A wszyscy ci, choć dla swej wiary zdobyli chlubne świadectwo, nie otrzymali tego, co głosiła obietnica, ponieważ Bóg przewidział ze względu na nas (naśladowników Jezusa) coś lepszego, mianowicie, aby oni nie osiągnęli celu bez nas”. Hebr. 11:38-40. Oni muszą czekać w grobach do czasu, kiedy ciało Chrystusowe będzie skompletowane. Oferta Wieku Ewangelicznego otwarta jest dla wszystkich chętnych naśladowników Chrystusa. Z listu do Rzymian dowiadujemy się, że ci, którzy idą drogą za Jezusem muszą tak jak On, cierpieć w tym ziemskim życiu i często znosić niewinne urągania, po to, aby w przyszłości otrzymać Boże błogosławieństwo i nieśmiertelność.

Trzecim etapem zmartwychwstania objęci zostaną wszyscy pozostali ludzie, o których czytamy w Ks. Obj. 20:13-14, „I wydało morze umarłych, którzy w nim się znajdowali, również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich się znajdowali, i byli osądzeni, każdy według uczynków swoich”. A w 1 Kor. 15:21-28, czytamy: „Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Skoro bowiem przyszła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie. Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni. A każdy w swoim porządku: jako pierwszy Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi w czasie jego przyjścia, potem odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc. Bo On musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje. A jako ostatni wróg zniszczona

będzie śmierć. Wszystko bowiem poddał pod stopy jego. Gdy zaś mówi, że wszystko zostało poddane, rozumie się, że oprócz tego, który mu wszystko poddał. **A gdy mu wszystko zostanie poddane, wtedy też i sam Syn będzie poddany temu, który mu poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkim. 1 Kor. 15:28.** Żegnamy się z wami drodzy słuchacze do czwartej soboty następnego miesiąca.